

[Steen Folke]

kratiet kappes på sin side med de borgerlige partier. Nu har vi fået et forlig ud af det, som hr. Camre erkendte ikke havde, som han sagde, nogen sikker beskæftigelsesmæssig effekt. Nej, det tør siges.

Vi kan da godt nøjes med at plukke det socialdemokratiske regeringsforslag vedrørende en ekstraordinær afskrivning og om forhøjede ordinære afskrivninger for 1975 ud af buketten og se lidt på det.

Det, som det går ud på, er jo at give forbedrede afskrivningsmuligheder for investeringer i maskiner og andet inventar. Der er ikke nogen som helst grund til at tro, at det vil bedre beskæftigelsen, tværtimod. Det er netop et led i rationaliseringsbestræbelser, at man erstatter den menneskelige arbejdskraft med maskiner af den ene og den anden art. Det sker i forbindelse med den almindelige udvikling af den kapitalistiske produktionsproces, og nu vil man altså lette disse rationaliseringsmuligheder, sådan at maskiner i højere grad kan komme til at overtage menneskeligt arbejde. Jeg mener, at hvis man skal se på den sandsynlige nettoeffekt af lige præcis det socialdemokratiske forslag i denne buket, så er den en ringere beskæftigelse end hidtil.

Men som helhed gælder det om alle disse lovforslag, at det er forslag, som vil give penge i lommen på kapitalejerne, stille dem bedre, men forslag, som på ingen måde vil gavne lønarbejderne. Der vil blive tale om et større profitmargin, når disse forslag bliver gennemført. Derfor siger det sig selv, at VS er imod samtlige lovforslag.

Med hensyn til de ændringsforslag, der er stillet, vil vi stemme for dem, som indskrænker omfanget af skattefiduserne, og imod dem, der udvider omfanget. Visse af forligspartiernes ændringsforslag hører til den ene kategori, og visse af forligspartiernes ændringsforslag hører såmænd til den anden kategori såvel som fremskridtspartiets ændringsforslag.

Hvis det virkelig var arbejdsløsheden, man ville gøre noget ved, var det helt andre ting, der skulle til. Bl. a. på boligbyggeriets område kunne man gøre noget, og der er også forskellige andre områder, hvor man kunne gøre noget. Men det er ikke det, der er tale om med disse forslag. Det er forslag,

der skal gavne kapitalejerne, og som på ingen måde vil løse de beskæftigelsesmæssige problemer. Hvis arbejdsløsheden endelig virkelig skulle afskaffes varigt, ville det kræve et totalt opgør med det system, som lader kapitalejernes profitmuligheder være afgørende for beskæftigelsen, men det får man ikke dette folketing til at gennemføre.

Hjortnæs (S):

Det er jo ikke almindeligt, at jeg som udvalgets formand deltager i den politiske debat her i salen, men det bedrøvede mig at høre hr. Stetter, da han ville tiltage sig æren for, at der kom gang i forhandlingerne. Det må være rimeligt, at også hr. Stetter vedkender sig de faktiske kendsgerninger bag handlingsforløbet. Og hvad er så de faktiske kendsgerninger? For det første at udvalget i enighed udtog det kompleks af lovforslag, som man fandt skulle behandles i en sammenhæng. For det andet at udvalget i enighed tilsluttede sig det forslag til forhandlingsprocedure, som jeg som udvalgets formand fremlagde for udvalget. For det tredje at udvalget på ethvert tidspunkt har været bekendt med, hvornår samråd skulle finde sted, hvornår den politiske drøftelse om disse lovforslag skulle finde sted, og på intet tidspunkt har der været rejst kritik af dette, heller ikke fra hr. Stetters side.

Hr. Stetter kender bedre end de fleste vilkårene for formandskabet i skatte- og afgiftsudvalget. Også på den baggrund bedrøver det mig, at hr. Stetter vil tiltage sig æren for, at der i dag for folketinget kan fremlægges en buket af lovforslag, som skal løse en række erhvervspolitiske problemer. Jeg er meget overrasket over, at hr. Stetter vil forsøge at tiltage sig æren herfor.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne starte med at rette en tak til udvalget for det arbejde, der er gjort omkring dette ganske betydelige antal lovforslag, vi her har til behandling. Jeg vil især rette en tak til det flertal, der har vist en realistisk erkendelse af erhvervslivets behov sammenholdt med den samfundsøkonomiske situation, vi befinder os i.

Regeringen indtog jo det standpunkt, at vi uanset den alvorlige økonomiske situa-